

Yüreginin Toprağına Göm Yüregimi

– A.KARADOĞAN · 24 Şubat 2012

Yüreginin Toprağına Göm Yüregimi

Aşka kapattım gözlerimi
Söndürdüm dilimde sözlerimin ateşini
Yaktım yüreğimdeki yerini
Öldüremedim yine de sana yaralı yeminimi...

Gidişinden arta kalan
Kırpığımdeki matem rengidir şimdi zaman
Dipsiz ve karanlık...
Seni ağlıyor
Yüreğimde biriktirdiğim yokluğuna ziyan yaşlar...

Gözlerine AŞK değmemiş
Vakitsiz hüznler düşüyor saatlerin yüzüne
Gün geceyi aratmıyor..
Gittiğin günden beri zaman durmuş
Yokluğunun koynuna saklanmış takvimler
Yüzüme bile bakmıyor...
Dilimde dönmüyor vedalar
Bitti demeye yüreğim varmıyor...
Hâlâ sana üşüyor anılara sarılmış koca bir şehir
Ve sana ağlamakta ayrılıkla döşenmiş yollar..

Unutmak çok zor geliyor
Ellerinden başka
Son bakışının izi bile dururken yüzümde yadigar...

Dayanmıyor gözlerim gözlerinin yokluğuna
Sor geceye sevdiğim
Kaç şafağı alnından vurdum sabahlayarak
Kaç uykuyu yalnız bıraktım yastığımda
Ağlayarak..
Ruhuma devrildikçe hasretin
Adın saklı karanlığın içinde

Kaç kere inledi yüreğimin sesi
Yokluğuna yanarak...
Bir damla gözyaşımından kaç sen düştü yanaklarıma
Kaç ben sızladı hüznümün karasında yüreği kanayarak ...

Ah! Be sevdiğin
Sen gittin ya
Aklım yetim ,kalbim sanki öksüz kaldı.
Yokluğunun ellerinde düşlerim yandı
İçime çöktü hayat
Gözlerim amansız bir acıya uyandı
Ne olur geri ver sensiz kalan yanıımı
Ya da gel al seni benden
Öldür bendeki beni
Yüreğinin toprağına göm yüreğimi
Gün gelir de gözlerin düşer belki
İçindeki mezarıma bakarsın
Olur ya ruhun yanar yokluğumun ellerinde
Sözlerim gelir aklına
Sende bana ağlarsın...

22.02.2012

Arzu Karadoğın